

Woensdag,

21 Junij.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Bij Koninklijk besluit van den 7den Januarij jl. no. 8, zijn tot Ridders der Orde van den Nederlandschen Leeuw, benoemd de majoor R. B. G. de Vajnes van Brakell en de eerste luitenant (thans kapitein) W. C. von Schierbrandt, beiden van het wapen der genie.

bij Koninklijk besluit van den 19den December 1836 no. 3, is aan den destijds met verlof in Nederland aanwezigen eersten luitenant der artillerie bij het leger alhier, D. J. P. N. Gaijman, als zoodanig, een eervol ontslag verleend.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal is
BENOEMD:

Tot administrateur der tinmijnen te Blinjoe (residentie Banka), H. N. Levijsohn, thans adsistent-resident van Berbek (residentie Kediri.)

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, 20 Junij 1837.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, is den 16den dezer, van de gehouden inspectie reis in de Preanger Regentschappen, in goeden walstand te Buitenzorg terug gekeerd, zeer voldaan over den staat, waarin de onderscheiden deelen van de dienst, aldaar zijn aangetroffen.

Door een ooggetuige, welke de meeste togten van den Gouverneur Generaal op deze reis vergezelde, is ons het volgende medegedeeld.

De inspectie heeft zich uitgestrekt tot de voornaamste gedeelten der regentschappen Tjanjor, Bandong en Limbangan, en had in het bijzonder betrekking tot de koffij-, rijst-, thee-, zijde- en indigo-kultuur, waarvan voornamelijk de beide eersten van zoo veel gewigt zijn voor het Gouvernement en de bevolking. Vele thans vruchten afwerpende koffijtuinen, werden door Zijne Excellentie in de gebergten doorkruisd. De rijst-kultuur werd allereerst uitgebreid bevonden. Een groot aantal nieuw aangelegde sawa-velden en nieuwe waterleidingen zijn in oogenschouw genomen. Het te veld staande gewas belooft alom eenen rijken oogst, en waarborgt alzoo in dit jaar, tegen alle gebrek van dit voedingsmiddel, welk gelukkig vooruitzicht ten deele het gevolg is der lofwaardige pogingen van den Resident en der Regenten, om dezen tak van landbouw bevorderlijk te zijn en de bevolking in de middelen daartoe te ondersteunen.

De thee-plantagien te Tjiseroepan en te Tjoemboeloeit, benevens de thee-fabriek te Tjikadjang zijn voorts bezocht geworden en de aangelegenheden dezer kultuur, zoo veel noodig, plaatselijk geregeld, in tegenwoordigheid van den Inspecteur dierzelve en de verder betrokken ambtenaren.

De bevinding nopens de zijde-teelt te Bodjo-Negara en der indigo-kultuur te Radja-Mandala, leverde de overtuiging op, dat tot bevordering daarvan, al het mogelijke wordt aangewend.

Ook in andere opzichten scheen de Gouverneur Generaal voldaan, daar overal blijken werden aangetroffen van orde en bedrijvigheid en derhalve van een goed bestuur.

Op eenen berg nabij Garoet werd de Telaga-Bodas (het witte meer) bezocht, zich bevindende in eenen merkwaardigen krater en sterk door zwaveldeelen bezwangerd. Meer schoone voorstellingen der natuur werden in deze residentie bewonderd, vooral door diegenen der reisgenooten, voor welke dit schilderachtig gedeelte van Java, nog geheel vreemd was.

Op de terugreis van Bandong naar Tjanjor, deed de Gouverneur Generaal, van Radja-Mandala, een uitstap te paard naar de plaats, waar de rivier Tjitarum zich onder den grond verliest; door een woeste streek van bijna ondoordringbare bosschen, kwam men, na eenen marsch van anderhalf uur, aldaar aan; de rivier deelt zich hier in

twee armen, waarvan de een in eene grot of spelonk inloopt, welke men met geene praauw heeft durven volgen, dewijl gezegd werd dat op een' kleinen afstand onder dezelfde, eene sterke waterval plaats heeft, ongedaar een paal verder, komt de rivier, uit verscheidene openingen van den berg, met veel gedruisch weder te voorschijn en vervolgt alzoo haren weg.

Te Tjanjor, had eene plegtigheid plaats, welke veel indruk op de bevolking en vooral op derzelver Inlandsche hoofden scheen te maken. De Regent van Soekapoera onlangs overleden zijnde, werd zijn opvolger, op den aloen-aleen, plegtiglijk door den Gouverneur Generaal geïnstalleerd, met eene toepasselijke aanspraak in de Maleische taal, door Zijne Excellentie persoonlijk uitgesproken, in tegenwoordigheid van al de Regenten en der voornaamste Europeische en Inlandsche ambtenaren en ten aanhoore eener talrijke volks-menigte. Aan den nieuwen Regent werd tevens de acte van aanstelling overhandigd, na dat deze, ook in de lands-talen was voorgelezen, terwijl hem met nadruk werd voorgehouden de dure verplichting, welke hij alsnou zou op zich nemen. Hierna werd de Regent plegtiglijk beëdigd en in het bezit gesteld der insigniën van zijn ambt. Aan onderscheiden mindere Inlandsche hoofden zijn vervolgens nieuwe titels toegekend, ter belooning van derzelver goede diensten. Eindelijk werden geschenken uitgedeeld aan de Regenten en eenige minderen. Dit geschiedde op den laatsten dag van het verblijf van den Gouverneur Generaal te Tjanjor, welke dag besloten werd door een diner, waarbij Zijne Excellentie, zoo wel aan den Resident en de Regenten, als aan de aanwezige Ambtenaren, Dierzelfer bijzondere tevredenheid te kennen gaf over de bevindingen in de Preanger Regentschappen, onmiddellijk waarop, de Regenten nog nader, in hunne taal, door Zijne Excellentie werden toegesproken, op een wijze, welke bijzonder geschikt was om hen, gelijk een ieder, het afgeloopen bezoek ten hoogste te doen waarderen.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 5 Maart.

Men schrijft uit 's Gravenhage, dd. 4 Maart: Gisteren is bij de Tweede Kamer de aangekondigde zitting met gesloten deuren, in tegenwoordigheid van HH. Exc. de Ministers van Financien ad interim en van Buitenlandsche Zaken, gehouden. In deze zitting, welke ruim vier uren geduurd heeft, en weeswege aan al de tegenwoordig geweest zijnde leden het striktste geheim is opgelegd, hebben de beide Ministers onderscheidene inlichtingen, zoowel betrekkelijk 's lands financiën in het algemeen, als de thans aangehangige ontwerpen van wet meer in het bijzonder, gegeven, en voorts mededeelingen, omtrent de staatkundige aangelegenheden des lands, gedaan. Ook onderscheidene leden der Kamer moesten hun gevoelen over die onderwerpen hebben doen kennen. Sommigen verzekeren, dat de inlichtingen, welke omtrent 's lands staatkundigen toestand gegeven zijn, nog geenszins voor dit oogenblik de hoop doen ontstaan, dat dezelve weldra eene ontkenning zal naderen. Naar men verneemt, zullen er, ten gevolge der gehoudene zitting, eenige ligte veranderingen in de aanhangige wets-ontwerpen gebracht worden, welker aanneming, na de dienaangaande gegeven ophelderingen, niet twijfelachtig schijnt al mogt deswege dan ook nog eenige beraadslaging ontstaan. Heden zijn de bedoelde veranderingen in de afdeelingen der Tweede Kamer onderzocht geworden, en men ziet dienvolgens de beraadslagingen over de financiële wets-ontwerpen, in den loop der aanstaande week, te gemoet.

's GRAVENHAGE, 5 Maart.

Het Hof heeft gisteren den rouw voor vier weken aangenomen, ter gelegenheid van het overlijden van Z. M. Koning Gustaaf IV (gewezen Koning van Zweden).

's GRAVENHAGE, 9 Maart.

In de bijeenkomst der Tweede-Kamer van heden is de beraadslaging over de drie aanhangige financiële wetten gepend, te weten: 1°. omtrent de uitgifte van leentrenten op een gedeelte der schuld ten laste der overzeesche bezittingen; 2°. ter voorziening in de volle rente-betaling der nationale schuld in 1837, en 3°. tot het toestaan van buitengewone uitgaven voor het loopende dienstjaar. Uithoofde van het naauw verband tusschen deze drie ontwerpen, wordt bepaald, dat de beraadslaging over dezelve gezamenlijk zal plaats hebben.

De heer v. Rappard, welke het eerst het woord voerde, heeft

in het bijzonder onderzocht, hetgeen in 't vorige jaar, omtrent de oost-indische schuld heeft plaats gehad, en het betreurd, dat voor het oogenblik het tijdstip verwijderd was, dat men tot eene verdere uitgifte der 4 pc., ad. 93 pc., kon overgaan. Er bleven nu slechts twee middelen over, om namelijk, of de 4 pc., met veel verlies te blijven uitgeven, of tot de creatie van eene nieuwe leening ad 5 pc. overtegaan. Hij geloofde, dat er niets beter kon worden gedaan, dan het voorgedragene ontwerp goed te keuren, doch hij heeft tegen den inhoud daarvan zelve nog verschillende bedenkingen gemaakt, die hem weerhielden, er zijne goedkeurende stem aan te hechten. Hij miste in hetzelfde die duidelijkheid en eenvoudigheid, waardoor alle financiële maatregelen zich bij ons behoorden te onderscheiden; hij vreesde, dat het tot verwarring aanleiding zou geven. Er werden daarbij toch twee verschillende onderwerpen, namelijk eene schuld, om te voorzien in de voorschotten van het amortisatie-syndicaat, en tot intrekking van vroeger, ten behoeve der overzeesche bezittingen, aangegane geldleeningen, benevens de voorziening in de volle rentebetaling der nationale schuld, door de Oost, verward. De laatstgemelde som, van 9 millioen, was, in 1836, geheel van de 21 millioenen, voor de eerste onderwerpen beschikbaar gesteld, afgescheiden verklaard. Hij hield het er ook voor, dat het noodzakelijk was, die afscheiding te herstellen. Door de aanneming van het aanhangige ontwerp, creëerde men eene schuld, welker beschikbaarstelling nog geenszins bij de wet was toegestaan. Hij beschouwde het ook geenszins billijk en regtvaardig, om aan de houders der 4 pc. het voorrecht te verleenen, om hunne effecten tot 93 ten honderd in betaling te kunnen geven. De intrekking der 4 pc. zou alzoo eene groote schade aan de schatkist toebrengen, want, tot de rentebetaling der 4 pc. zou slechts f 565,000, en voor die der 5 pc. f 651,000 vereischt worden. Hij keurde het voorgedragene stelsel te meer af, omdat daardoor geenszins het oogmerk, hetwelk men bedoelt, namelijk de geheele intrekking der 4 pc. schuldbrieven, zou worden bereikt, en alzoo de ingewikkelde staat van 'slands geldmiddelen al meer en meer zou toenemen. Het ware dus meer doeltreffend geweest, indien de regering den eenvoudigen weg had ingeslagen, om namelijk slechts eene geldleening van 5 ten honderd uitteschrijven, als wanneer al het in 1836 vastgestelde, onveranderd, in stand gehouden, en de uitvoering daarvan, slechts tot gunstiger tijdstip uitgesteld zou worden. Het waar belang des vaderlands scheen, zijns inziens, derhalve tegen de aanneming van de eerste voordragt te pleiten.

De heer *Verweij-Mejan* merkte aan, dat in een land en onder eenen regeringsvorm als de onze, het de pligt des volks-vertegenwoordigers was, waarheid, en niets dan waarheid te zeggen; maar dat desniettemin, zoodra de beraadslaging in eene openbare vergadering nog loopende onderhandelingen en ingewikkelde financiële belangen betrof, de grootste behoedzaamheid pligt was. In dien geest zou hij de bedenkingen voordragen, die hem tegen het 1ste ontwerp zouden doen stemmen. Met de wetten van 24 April 1836 was een nieuw tijdperk voor onze geldmiddelen geopend. Men had toen begonnen met een gedeelte onzer staatsschuld op de O. I. koloniën over te brengen; doch op geenerlei wijze bleek van eenige toestemming dier bezittingen, om dien last op zich te nemen, en eene treurige ondervinding had de kapitalisten geleerd, in hoeverre men bij leeningen op onderpanden kon rekenen. Deze en andere redenen waren oorzaak, dat het ten gevolge dier wet uitgegevene staatspapier op de beurs niet den koers kon bereiken van de vroegere schuld. De genoemde wet had echter ook zijne zeer gunstige zijde, die de spreker voor dezelve had doen stemmen; maar dat doel (de vermindering van de renten der staatsschuld van 5 op 4 ten honderd) was geheel gemist, en 'er moest dus op de wet van 24 April 1836 worden teruggekomen. Maar moesten daarom de 4 pc. aandeelen, welker opbrengst reeds gediend heeft, om het amortisatie-syndicaat een deel zijner vordering af te betalen, door 5 pc. losrenten worden vervangen? Was het noodig, om de houders of koopers dier 4 pc. aandeelen voor hun, door de daling van den koers dier schuld-brieven, geleden verlies schadeloos te stellen, door hun dat papier weder tegen 93 pc. af te nemen? De spreker geloofde dit niet; dat papier was door sommigen voor 83 pc. gekocht; en op de amsterdamsche beurs waren geruchten in omloop geweest, volgens welke die aandeelen aldaar, door groote verkoopen van een buitenlandsch agent gedrukt waren, zoodat ook hier de vreemdeling in het spel was. De geheele vervanging van 4 door 5 pc. renten was, volgens den spreker, eene conversie zoo als zij slechts bij ons plaats had, eene conversie met vermeerdering van schuld. Hij zou zich tegen de wet verklaren, ook omdat hij niet geloofde, dat de groote kapitalisten de 5 pc. losrenten gretig zouden aannemen, en die kapitalisten stelden toch in dezen wezenlijk de wet. De spreker merkte te dezen opzichte aan, dat het thans de tijd was der geld-aristocratie, die oppermagtig besliste over voordragten van een aard als de onderhavige; — dat de beurs was geworden hetgeen eenmaal adel en geestelijkheid waren; dat hij hier mede niet b. v. de amsterdamsche beurs bedoelde, maar de beurs, het geldwezen, de groote geldmagten in het algemeen. Hij stemde tegen de wet, ook vermits hij de zekerheid niet had, dat de koers, waar tegen de 5 pc. losrenten zouden worden uitgegeven, niet al te nadeelig zou zijn; eene tweede misgreep zou hier erger zijn dan de eerste, en hij kon in gemoede tot dergelijke gevaarlijke proef zijne stem niet geven; hij had ten minste eenig geruststellend woord gewenscht, omtrent voorbereidende maatregelen en voorzorgen nopens het gelukken der negotiatie, zoo als men in Engeland en Frankrijk in dergelijk geval zou gegeven hebben. Wat betreft de twee laatste onderwerpen, ook hierin miste de spreker de gewenschte eenvoudigheid, maar hij wilde de verantwoordelijkheid niet op zich nemen, om dezelve afstemmen, omdat de goede trouw der vaderlandsche regering ongeschonden moest blijven, en omdat hij het zwaard niet plotseling aan onze krijgslieden uit de hand wilde helpen nemen; maar dat zwaard in de schaal der onderhandelingen wilde gelegd hebben. De vreemdeling moest zich overtuigen, dat Nederland niet door afmatting kon worden ten ondergebracht, hoezeer het ook smachte naar een billijk tractaat, dat de in 1830 geslagen wonden zou heelen.

De heer *van Nagell* verklaarde zich bezorgd over den staat der geldmiddelen, en zag met leedwezen, dat de inkomsten der overzeesche bezittingen, in plaats van tot het heelen van vroeger geslagene wonden, tot het dekken van buitengewone behoeften gebruikt werden. Tegen het ontwerp n°. 1 bragt de spreker verscheidene bedenkingen in. De volle rentebetaling, tot welke het tweede ontwerp betrekking had, beschouwde hij als een noodzakelijk kwaad; terwijl hij, daar de groote sommen, die bij het derde ontwerp voor het departement van oorlog zijn aangevraagd, hem niet volkomen geregvaardigd toeschenen, zich, zijns ondanks, verplicht achtte, om tegen dat ontwerp te stemmen.

De heer *van Hemert* erkende, dat de aangevraagde credieten bij het derde ontwerp iets zeer bezwarends hadden, in weerwilder bijgevoegde verzekering, dat de daarvoor noodige gelden zonder nieuwe belastingen zouden kunnen worden bijeengebragt; maar behoedzaamheid vorderde voortdurend buitengewone wapeningen, en het lag buiten het bereik der regering, om aan den tegenwoordigen toestand een einde te maken. Ook de jongste, in geheim committe gegeven mededelingen hadden den spreker in deze overtuiging versterkt. Er schoot dus niets anders over, dan de toekomst afte wachten, en inmiddels op zijne hoede te zijn. De ondervinding van alle tijden leerde, dat schijnbaar onbelangrijke omstandigheden, in de hand van het Albestuur, in den toestand van landen en volken eene geheele verandering kunnen te weeg brengen. De bedenking, dat de aangevraagde sommen voor het departement van oorlog te hoog zijn, kon de spreker niet genoegzaam beoordeelen; de regering was voor den goeden staat van defensie verantwoordelijk. Hij moest echter opmerken, dat men ook in België dit jaar 43 millioen franken voor het handhaven van den staat van oorlog noodig had. Hij vraagde aan Z. Exc. den minister, of door de aangevraagde sommen van elf millioen bij de gewone begrooting en van f 10,603,400 bij de tegenwoordige wet n°. 3 alle de kosten van oorlog voor 1837 gedekt zijn, en zou, bij een bevestigend antwoord, voor die wet stemmen.

De heer *van Swinderen* heeft voornamelijk het ontwerp betreffende de volle rente-betaling overwogen. Hij oordeelde, dat de getrouw geblevene provincien des Rijks niet verplicht waren tot de betaling der rente eener schuld, die niet meer de hare was. Desniettemin zou hij die betaling niet weigeren, uit aanmerking van de nadeelen, die daaruit voor 'slands crediet, en voor zoo vele gestichten van liefdadigheid, welke inzonderheid uit de renten van op het grootboek ingeschrevene kapitalen hunne inkomsten trekken, zouden voortspruiten. Hij drong intuschen aan op het verder wijzigen der krachtsinspanning naar mate van 'slands middelen, en op het beproeven van maatregelen, ten einde den zoo drukkenden staat van zaken te doen ophouden.

De heer *v. Dam v. Isselt* merkte aan, dat de toestand van den volksvertegenwoordiger, die het met Koning en Vaderland wel meent meer en meer moeilijk wordt daar steeds nieuwe en zoo groote offers gevraagd worden. Over de twee eerste ontwerpen zou hij nu niet uitweiden, maar alleen over het derde. Opdat hem in de hitte der improvisatie geene uitdrukkingen zouden ontsnappen, waarover hij later leed kon gevoelen, zou hij ditmaal niet voor de vuist spreken, maar eenige op het papier gebragte bedenkingen voordragen. Het gebeurde sedert den afval van België doorlopende, keurde de spreker de krachtige houding, die het bewind in de eerste tijden na dien afval heeft aangenomen, hoogelijk goed, en gewaagde hij van de roemrijke gebeurtenissen, die daarvan het gevolg zijn geweest. Maar de hoop, dat daardoor een einde aan de opofferingen der natie zou gekomen zijn, was geenszins bevestigd, en nu waren verwarring in de financiën en een toestand, waarvan het einde niet te voorzien was, de vruchten van die opofferingen. De mededeelingen, die onlangs aan de Kamer gedaan waren, hadden hem dat enthousiasme niet ingeboezemd, waarvan andere leden blijken hadden gegeven. Naar zijn inzien behoorde men de lessen der geschiedenis niet uit het oog te verliezen, en de krachten van Nederland te besparen voor tijden van gevaar, voor tijden, zoo als het Vaderland ze beleefd had, waarin vreemde heerschzucht ons aanrandde. Voorts beklagde de spreker zich, dat de begrootingen der uitgaven en middelen jaarlijks werden goedgekeurd, zonder dat de bijzondere posten daarvan waren uitgetrokken; zulks leidde, met de beste bedoelingen, tot het verlaten van den grondwettigen weg. Zoo beschouwde hij het onderhavige ontwerp als eene bloote formaliteit, overmits ingeval hetzelfde verworpen werd de benodigde gelden buiten het bereik der Kamer lagen. Hij waarschuwde voor de droevige gevolgen van dergelijke handelwijze, en, ofschoon het hem zou verheugen, indien de toekomst zijne droevige vooruitzigten mogt lozenstraffen, wilde hij niet, door de voordragt aantemen, medewerken tot den ondergang des Vaderlands.

Den heer *Op den Hooff* achtte het eerste ontwerp aannemelijk, omdat het slechts van een tijdelijken aard was, en slechts werkte over een betrekkelijk klein deel der som, die bij de wet van 24 April 1836 beschikbaar is gesteld. Deze wet was daarom goed geweest, om dat zij eene regelmatige bijdrage uit de O. I. bezittingen vaststelde. Hij meende, dat de houders der 4 pc. aandeelen, door de onderhavige voordragt, geenszins zoo bevoordeeld werden, als een vorige spreker het had doen voorkomen, aangezien de inwisseling tegen 93 pc. gepaard ging met de verplichting, om aandeelen in de losrenten te nemen, welke ter beurze niet veel bijval schenen te zullen vinden. — De voordragt betreffende de volle rente-betaling zou hij weder aannemen, omdat de regering weder de middelen, om in die betaling te voorzien, voorstelde. — Ten aanzien der 3de voordragt merkte hij aan, dat hij eene opoffering van 21 millioenen voor den staat van oorlog thans onnoodig oordeelde, daar toch bij België, hetwelk zoo groote voordeelen van den tegenwoordigen staat van zaken trok, het voornemen niet kon worden voorondersteld, om Nederland aantevallen, noch onze regering, gebonden zijnde door het tractaat van 21 Mei 1833, een inval in België kon willen. Hij meende derhalve, dat het vaderland zich, in dusdanige omstandigheden, niet behoorde uitteputten, maar de door eene bijzondere gunst der Voorzienigheid geopende nieuwe bron van inkomsten zich wezenlijk ten nutte moest maken.

De heer *Frets* heeft zich kortelijk voor de twee eerste ontwerpen verklaard. Ten aanzien van het 3de merkte hij aan, dat de Kamer, bij het aannemen der begroting in December 1836 wist, dat er nog buitengewone oorlogskosten noodig waren;—dat de aanneming der tegenwoordige voordragt buitenslands zou doen zien dat Nederland steeds volhardt; om alles veil te hebben voor eene billijke scheiding, -- en dat zulks wel eene opoffering waard is. In den loop zijner rede betreurde de spreker ten hoogste het onderteekenen van het tractaat van 21 Mei 1833. Voor het overige verklaarde hij, dat hij in een volgend jaar, onder gelijke omstandigheden, zijn zegel niet weder aan zulk eene buitengewone begroting, als de onderhavige is, zou hechten.

De heer *Rengers* verklaarde zich tegen het 3de ontwerp; hij was geenszins overtuigd van de noodzakelijkheid der gevraagde gelden, en oordeelde, dat de staat van overspanning moest ophouden.

De heer *de Bordes* heeft tegen het 1ste ontwerp verscheidene bezwaren in 't midden gebragt, als: dat de verhouding, die bij de wet van 24 April 1836 tusschen de onderdeelen der destijds aangevraagde 51 millioenen bestond, bij het eerste artikel van het onderhavige ontwerp is verbroken;—dat bij dit artikel sommen van zeer onderscheiden aard zijn vermengd;—dat het beter ware geweest, zoodanig eene leening te sluiten, dat de schuldvordering van het amort.-syndikaat geheel had kunnen worden afbetaald. Het 2de en 3de ontwerp zou hij aannemen, hopende, dat toch aan den te hoog opgevoerden staat van wapening en aan den onzekeren staatkundigen toestand spoedig een einde zou gemaakt worden.

De heer *Romme* heeft zich tegen de 3 ontwerpen verklaard. Hij merkte aan, dat, ten gevolge der volle rente betaling de staatsschuld nu reeds met omtreks 64 millioenen is vermeerderd. Het toestaan van de hooge buitengewone oorlogskosten achtte hij onnoodig.

De heeren *Vijfhuys* en *Backer* hebben in gelijken zin gesproken, en inzonderheid op bezuiniging in het beheer van het krijgswezen aangedrongen.

De heer *Beeluerts* heeft de bedenking betrekkelijk de zamenvoeging der sommen van 21 en 9 millioenen in art. 1 der onderhavige wet A, als ongegrond bestreden. Ook meende hij, dat de zwaarigheid, als of eenige toestemming der overzeesche bezittingen voor het bezwaren van derzelver geldmiddelen gevorderd zou worden, geheel en al streed met de grondwet, welke de geldmiddelen dier bezittingen voor geldmiddelen van den Staat verklaarde en alleen aan den Koning het opperbeheer daarover toekende. Voorts beschouwde hij de voortdurende volle rente-betaling als een pligt, — De gevraagde uitgaven voor den staat van oorlog achtte hij allezins noodzakelijk, ten minste hij wilde de verantwoordelijkheid voor derzelver weigering niet op zich nemen, te minder omdat de belgische gezagvoerders nog onlangs 43 millioenen franken voor den staat van oorlog hadden gevraagd, en bij die gelegenheid verklaard was, dat die sommen ook dienen moesten, om Holland desnoods op eigen grondgebied te bedwingen. Hij oordeelde derhalve, dat men dezerzijds voor een onverhoedschen aanval van België op zijne hoede moest wezen. Voor het overige wees de spreker op den onzekeren staat van zaken in Europa in het algemeen, en in Frankrijk in 't bijzonder, alwaar een welgelukt schot van een sluipmoordenaar eene omwenteling, en daarbij plotseling, een algemeen oorlog, kon te weeg brengen.

De heer *Kniphorst* is getreden in eene beschouwing van den staatkundigen toestand van Europa, en nam daaruit aanleiding tot het betoog, dat de staatkunde van Nederland vriendschappelijk en vredelievend behoorde te zijn. Hij ontveinsde echter tevens geenszins zijne bezorgheid over dien toestand, en verklaarde zijne stem te willen regelen naar de nader te ontvangen inlichtingen.

De heer *Luijben* heeft zich verklaard tegen de voortdurende volle rente-betaling en buitengewone oorlogskosten. Van de handhaving van het *status quo* voorzag hij niets dan de jammerlijkste gevolgen.

De heer *Repelaer* verklaarde, dat hem de noodzakelijkheid der aanhoudende groote uitgaven voor oorlog geenszins was gebleken. Ook behoorde het, zijns inziens, te blijken, waaruit die uitgaven zouden worden bestreden.

Na dat de bovengenoemde sprekers het woord hadden gevoerd is de beraadslaging geschorst tot heden avond.

In deze avondzitting der Kamer heeft de heer *Corver Hooft* het eerst het woord gevoerd. Hij begreep, dat, daar het krijg voeren in de tegenwoordige oogenblikken niet mogelijk is, en het onderhandelen geen goed gevolg oplevert, men zijne krachten tot den tijd van dadelijk gevaar behoort te besparen. Hem is voorgekomen, dat er nog middelen bestonden, om tot eene ontkenning der staatkundige geschillen, ook ten aanzien van Luxemburg, te kunnen geraken, en dat eene weigering van de oorlogscredieten een blijk zoude kunnen opleveren, dat de tegenwoordige stand der zaken der menigte onaangenaam was. Eene bedreiging, dat het de laatste maal zoude zijn, dat men het bewind de buitengewone middelen voor den oorlog toestond, achtte hij, zoo wel voor de regering, als voor de natie, hoogst ongeraden. — Hij verklaarde zich alzoo tegen de wet op het oorlogscrediet.

De heer *van Alphen* verklaarde in 1836 niet te hebben gedeeld in de verwachting, welke men destijds ten aanzien van het welgelukken der financiële maatregelen koesterde, en had gaarne verlangd, dat de 4 pc. effecten buiten de operation der losrenten waren gebleven, welke effecten in de daad nimmer in omloop zijn geweest. Hij verklaarde zich tegen het eerste ontwerp, en oordeelde het raadzaam, zich niet met het grootboek der overzeesche bezittingen te moeien. Ten aanzien der oorlogsbehoeften verwachtte hij nadere inlichtingen, doch meende hij, dat het bestuur in elk geval behoorde te zorgen, dat de natie niet te zeer werd uitgeput.

De heer *Donker Curtius* heeft de eerste wet beschouwd als het onvermijdelijk gevolg van het mislukken der O. I. leening van 1836, en in de gegeven omstandigheden, als doeltreffend. De volle rentebetaling is hem mede, in het belang van den Staat,

raadzaam voorgekomen, maar hij heeft niettemin er op aangedrongen, dat men niets zoude verzuimen, om eene eindschikking tot stand te brengen. Hij heeft niet ontveinsd, dat het bedrag van het oorlogscrediet hem zeer aanmerkelijk is voorgekomen; doch verklaard, dat, daar het bewind steeds toont 's Rijks krachten zoo veel mogelijk te willen besparen, 'er ditmaal zijne toestemming aantegeven.

De heer *van Asch van Wijk* heeft eenige bedenkingen geopperd tegen het opnemen van de 4 pCt. à 93 in de nieuwe leening, en in het algemeen de eerste voordragt beschouwd als eene nieuwe geldelijke verwikkeling. De volle rente-betaling is hem noodzakelijk voorgekomen, ter handhaving van het crediet. Ten aanzien van de oorlogscredieten heeft hij de noodzakelijkheid doen gelden, om voor onze verdediging, ter handhaving van ons staatkundig bestaan, te blijven zorgen. Hij had gaarne eenige meerdere volledigheid in de opgave der regering, nopens de gevorderde strijdkrachten, gewenscht, als wel overtuigd, dat daardoor menige aanmerking vervallen zoude zijn. Naar zijn inzien, verkeerden wij in eenen toestand, in welken onze voorouders zich nimmer hebben bevonden. Zijlieden hebben België steeds als eenen voormuur tegen Frankrijk gekend. Thans kan het niet anders dan als eene voorhoede van deze mogendheid worden beschouwd. De onafhankelijkheid van België komt hem niet anders voor, dan als eene hersenschim, welke zal verdwijnen, zoodra de goede verstandhouding tusschen de twee mogendheden, naar welker voorschriften en bevelen dat land wordt geregeerd, zal vervallen. Het is hem voorgekomen, dat men derhalve de zaken welligt voor het oogenblik op eenen goeden voet zoude kunnen regelen, met zich op een verdrag met België te verlaten, maar dat een dergelijk tractaat geenszins den noodigen waarborg van duurzaamheid zoude opleveren, en dat men zich, bij eenen terugkeer van Europa tot een beter begrip van volken-regt, op eenen beteren grond zoude bevinden, terwijl het gedeeltelijk aannemen van gesloten verdragen hem een valstrik toescheen, waarvoor men zich naauwkeurig behoorde te wachten. Hij erkende, dat de lasten, die ons door den belgischen opstand waren opgelegd, drukkend waren, maar meende tevens, dat men, bij den tijdelijken vrede, welks voortdurende alleen van het wel of kwalijk gerigt schot van eenen sluipmoordenaar konde afhangen, onze middelen van verdediging niet mogt veronachtzamen, en verklaarde de verantwoordelijkheid niet te willen op zich laden, van tot dergelijk verzuim te hebben medegewerkt, immers zoo lang de Voorzienigheid middelen schenkt, om, zonder bezwaar der ingezetenen, daarin te voorzien. Voor het overige betuigde hij niet te kunnen deelen in de meening dergenen, die zich zoo veel goeds van eene eindschikking met België voorstellen, als niet kunnende bevroeden, dat de man, die zich heeft kunnen laten overhalen om een troon te beklimmen, welke op oproer is gevestigd, en die omringd is door raadslieden, die dit oproer hebben aangestookt, eensklaps van zin zoude veranderen.

De heer *van Reenen* heeft eenige bedenkingen tegen het eerste ontwerp in het midden gebragt, doch zijne toestemming aan dezelve niet geweigerd. Ook de oorlogscredieten zijn hem noodzakelijk voorgekomen.

De heer *de Jonge* heeft zijne vrees te kennen gegeven, dat, daar de 4 pCt. leening is mislukt, de onderneming, die er het uitvloeisel van is, niet beter zal gelukken, en had gewenscht, dat het Rijk liever eene gewone leening van 5 pCt. ten honderd had aangegaan. De volle rentebetaling is hem noodzakelijk voorgekomen, om dat een tegenovergesteld besluit het staatsbankroet, hetwelk men tracht te verhinderen, zoude bevorderen. Hij verklaarde echter, dat hij de voordragt zoude verwerpen, indien het hem bleek, dat het niet tot stand brengen eener eindschikking aan nalatigheid, verzuim of bijoogmerken van de regering mogt kunnen worden toegeschreven. Het oorlogscrediet is hem noodzakelijk, en niet hovenmatig voorgekomen;—niet, omdat hij zich door de belgische snorkerijen verward laat maken, als wel wetende, dat de Belg veel gedruisch maakt, en weinig doet, maar omdat eene enkele vonk geheel Europa in vuur kan zetten, en men op alles voorbereid behoort te zijn. Zich ditmaal weder buigende voor de noodzakelijkheid, vereenigt hij zich gaarne met hen, die het bestuur smaken, toch al die spaarzaamheid in acht te nemen, welke de staat der zaken slechts gedooft, en geene gelegenheid te verzuimen, om aan het reikhalzend verlangen der natie te voldoen, en een einde te maken aan den tegenwoordigen staat van zaken. Hij vertrouwde dan ook dat, bijaldien zich die gelegenheid mogt voordoen, men dezelve, zonder zich te veel aan de fijngevoeligheid der diplomatie te bekreunen, zoude aangrijpen, en zich dezelve met die snelheid ten nutte maken, waarmede eens een groot minister een tractaat met ons sloot. » Het is waar (dus vervolgde de spreker) deze was een man van eer, op welks woord en daad men konde rekenen, en het is te hopen, dat de gewenschte regeling der zaken door eenen anderen Temple tot stand moge komen.»

Z. E. de minister van Staat, ad interim met het bestuur der geldmiddelen belast, heeft de wetten verdedigd, en verklaard, deze taak met gemengde aandoeningen te vervullen, als optredende voor een man, die, door, den dood, te midden zijner werkzaamheden is weggerukt, en uitmuntte door zijne bewame behandeling van zaken;—doch aan den anderen kant, door eer en pligtgevoel gedrongen te worden, om, onder opzien naar boven, het van hem gevorderde, naar zijn beste vermogen, te volvoeren, en al die inlichtingen te zullen geven, welke de aard der zaak zal gedooien.

Z. E. heeft in de eerste plaats betoogd, dat de creatie van de 24 millioenen losrenten noodzakelijk is, om den geregelde loop der zaken te verzekeren;—vermits de kassen van het amortisatie-syndikaat uitgeput zijn, en hebben moeten worden;—de bronnen, die men in 1836 heeft aangelegd, om in de behoefte te voorzien, niet werken, en men afdoende middelen bij de hand moet nemen, om eene noodlottige stremming te verhoeden. De minister heeft aangemerkt, dat er geene nieuwe schuld wordt gecreëerd, maar alleen zoude worden besloten tot eene wijziging van de bestaande, voor welke tijdelijk eene meerdere rente zoude worden verstrekt, die, bij het gelukken der 4 pc. leening, weder zal worden ingetrokken;—dat de rentebetaling dezer gewijzigde schuld almede

door den Staat wordt gewaarborgd, en onderworpen gemaakt aan de bepaling van de wet van 1836, dat deze schuld in 1839 in medere overweging zal worden genomen, en dat alsdan zal worden bepaald, of de op het Rijk rustende waarborg kan worden opgeheven. Z. E. heeft doen opmerken, dat deze bepaling aanleiding heeft gegeven tot de verkeerde opvatting, als of de waarborg des Rijks slechts conditioneel was en met 1839 zoude ophouden. Z. E. heeft gemeend, dat art. 6 der wet wellicht eenigzins duister was, en aanleiding tot twijfel had kunnen geven, maar dat ook deze onzekerheid buiten de operatie der losrenten gelegen was, daar deze in tijd en wijle zouden worden ingetrokken, en dat hij zich gedrongen oordeelde, zulks te verklaren, ten einde het crediet van het nieuwe papier aan de beurs van Amsterdam te verzekeren. De minister heeft geoordeeld, dat eene rente van 5 ten honderd, beantwoordt aan den tegenwoordigen koers van het geld; — heeft bij herhaling verklaard, dat de waarborg des Rijks onvoorwaardelijk aan deze rentebetaling is verbonden, en dat men met grond mag verwachten, dat dezelve zal worden goedgekeurd en deelneming zal vinden.

Z. E. heeft gemeend, dat de bepaling, dat, bij de operatie der losrenten, de 4 pc. effecten tegen 93 pc. zullen worden aangenomen, geenszins onbillijk, maar billijk, regtvaardig en noodzakelijk is; billijk, omdat een groot deel der 4 pc. effecten is uitgegeven tegen een hooger koers, dan de rente van 5 ten honderd, en geenszins onbillijk, omdat de staat, op aandrang, en ten einde de schulden in den staat der schatkist; — regtvaardig, omdat de gedschieters geenszins de schade van het 4 pc. effect moeten lijden, nu er een 5 pc. voor wordt in plaats gesteld, en alzoo de slagtoffers worden hunner edelmoedigheid, — en noodzakelijk, ten einde hen uittelokken, om aan de nieuwe operatie deel te nemen.

Na de noodzakelijkheid te hebben betoogd, om bij de volle rentebetaling te blijven volharden, heeft de minister de oorlogscerediten verdedigd, en de behoefte doen gelden, om tegenover België gewapend te blijven. Z. E. heeft verklaard, veel te hebben hooren spreken van den ongelukkigen staat, waarin het Vaderland verkeert, en den ondergang, waarmede hetzelfde wordt bedreigd, maar intusschen te ontwaren, dat handel en nijverheid bloeien; — dat de havens der koopsteden met schepen vervuld zijn; — dat de werkzame burger vooruit gaat; — dat de actien der handelsmaatschappij steeds in prijs stijgen, en wat des meer zij. De minister oordeelde, dat al die bloei een gevolg was van het behoud der zelfstandigheid, welke het Vaderland, sedert den slag van Waterloo, de dagen van Hasselt en Leuven, en de verdediging van het kasteel van Antwerpen heeft verkregen. Hij erkende, dat de schuld vermeerdeerde, maar meende, dat ook dit in vroegere dagen, bij toenemende welvaart, is beleefd, en dat men, uit eene te groote vrees daarvoor, onze onafhankelijkheid niet ten prooi van de willekeur der mogendheden moest laten, terwijl het uit de gegeven openingen genoegzaam is gebleken, dat de regering geene middelen onbepaald heeft gelaten, om tot eene, met de lande en de zelfstandigheid bestaande schikking te geraken.

De heer van Dam van IJssel heeft, bij de afwijzing van de billen, aangemerkt, dat men, bij onze natuurlijke middelen van verdediging, met minder kosten konde volstaan dan het verlangde bedrag, en dat op het tafereel van den binnenlandschen bloei, naar zijn oordeel veel kende worden afgedongen. — Hij heeft zich, uit hoofde van de hoogst ongunstige toekomst, tegen de oorlogscerediten verklaard. De heer Beelaerts heeft met den minister ingestemd, ten aanzien van den bloei der koop- en binnensteden.

Het eerste ontwerp is met 37 tegen 14 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren Schimmelpenninck, Luyben, v. Asch van Wijk, v. Nagell, Tromp, Romme, Kniphorst, de Jonge, v. Ruppard, Verwey-Meijun, de Bordes, Warin van Alphen en Lemker.

Het tweede, roepende de volle rentebetaling voor 1837, is met 41 tegen 10 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren van de Mortel, Luyben, Ingenhouz, Romme, van Meenen, Tromp, Kniphorst, Cats, v. Dam, en v. Sijtsma.

Het ontwerp op de oorlogscerediten is met 31 tegen 20 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren Backer, Schimmelpenninck, Luyben, Vrijthuis, Rengers, Nagell, Op den Hooff, Romme, Kniphorst, Repelvar, Sandberg, v. d. Star-Busman, Cats, Binkes, Corver Hooff, Warin, Gockinga, v. Dam, v. Sijtsma en Luxac.

ADVERTENTIEN.

Op het Adjoint-Residentie kantoor te Poerwakarta, in een klein hennepdijk, welke 50 maanden zal genieten. Iemand die de betrekking wenscht, zijnde en daartoe de geschiktheid bezittende, gelieve zich in persoon dan wel bij franco brieven te adresseren aan
POERWAKARTA,
26 Junij 1837.
Den Adjoint-Resident van Krawang,
A. BOTTER.

VENDU-DEPARTEMENT.

Op de vendutie van woensdag bij J. Speet, zal mede worden verkocht, eenige zeer fraaie pleeten likeur-, en olie- en azijn-zetjes, als mede eene partij beste Java koffij, bij kavelingen van eene pikol, en eene partij fraaie tafelkleeden.

—Op de vendutie van heden bij J. Speet, zal mede worden verkocht een bij, wege van executie, achterhaalde opstal, breeder vermeld in de Couranten van den 13den en 17den dezer no. 47 en 48, toebehoorende aan den inlander Brahim.

—Op de vendutie van 21 Junij bij J. Speet, zal worden verkocht een sla ven meid oud 26 jaar, genaamd Kimhoa welke abusieflijk voor de vendutie van 22 Junij is geannonceerd.

—Op donderdag 22 Junij, zullen bij de ondergeteekenden

worden verkocht de navolgende boeken: Valentijn beschrijving van Oost-Indie, Visscher over Japan, Raffles over Java, Staatsblad van 1816 tot 1824, en Encyclopaedia Britannica.
E. S. VOUTE & Co.

—De ondergeteekenden zullen mede nog op hunne vendutie van donderdag 22 dezer verkoopen, circa 170 pikols kaneel, een partij speelgoed, leijen, eenige chinesche boeken, eenige mandjes zeer goed geconserveerde gedroogde vruchten, eenige kistjes rozijnen, benevens een compleet horlogiemakers gereedschappen.
E. S. VOUTE & Co.

—Op de vendutie van donderdag 22 dezer, bij E. S. VOUTE & Co., zullen mede nog verkocht worden 90 à 100 Tinsche paarden, pas alhier aangebragt per de CAROLINA JACOB.

De vendutie zal precies ten half negen uren beginnen.

—Op zaterdag den 24sten Junij 1837, zal te Moer Cornelis vendutie worden gehouden, van wagens en die-paarden, wagens, bendies, differente huismeeuwen, gebloemd-fluweel, wit linnen, russisch nankin, juweelen, goud- en zilver-werken, en andere goederen meer; mede boter, kaas, gerookt vleesch, hammen, europaeische azijn, in vaatjes

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Pro fisco. Verkoop op regterlijk gezag, in den maand Julij aanstaande, de dag nader te bepalen, door den vendu-meester dezer stede, ten overstaan eener commissie uit den landraad, bij wege van executie den verkocht.

Een prauw *Toop*, met diens toebehoorende, behoorende aan den te *Baliebadong* woonenden chinees *Lie Tjiab*.
De gezworen exploitateur bij den landraad
J. J. DINSBACH.

SOERABAJA, den 15den Junij 1847.

—In den loop van de volgende maand, op een nader te bepalen dag, zal door den ondergeteekende op publieke vendutie zonder reserve worden verkocht, eene partij van 1 ellen echt goud gallon, uit de fabriek van *Guttlume den Broeke* te Amsterdam, van verschillende dimensien, van $\frac{1}{2}$ dm. tot 5 dm. breed, en van extra fraaie desse.
SPEET, qq.

—De ondergeteekende, heeft per de *FACTORIJ* en anderszins aangekomen schepen, de volgende puik provisie en andere goederen ontvangen, als: beste roode tafelvijn, gelede groentens, bestaande in: zuur-, bloem- en rookkool, anij- en spersieboonen, en andijvie, kenkenzuren, anjerken, biet, St. Jans-urien, kappers en olijven, vruchten, pruimen, abrikosen, peren, peren, en pruimen, likeuren in halve flesschen, racao en anizette, maag bitter, ansjovis in stopflessen, engelsche mostard, beste smirnasche vijgen in blikken; engelsche provisie in blik, als: soup en boormoeturtle, roasted beaf, veal, boiled en zalm, gedroogde vruchten als: rozijnenpruimen, kornten, appelen en gepereelde gerst, vermicellie, alkm. gort, vogelzaad, zoetmaische en komijne kazen, boter dubbeld fast, westphaalse hammen, rookvleesch, best hollandsch licht prinsessen op vaten, wijn-azijn in heele en halve ankers, idem manden van 24 kruiken, St. Julien van 1 en 2 do flesschen, mader wijn, salade-olie, spermacetic-kaarsen, jenever, champagne mousseux 1° kwaliteit, rijwijn, als Forster en Liebfrauenmilch, seltzerwater in heele en halve manden, jagtkruid, fraaie jagtgeweren met zilver en staal gemonteerd dubb. loop, engelsche wagen, bendij tuigen, fraaie bloemen naar den nieuwsten smaak wit satijn enz.
G. B. LILIENFEIN.

—Te bekomen bij *Veldman, Le Conge & Co.*, diverse bijoutieren, blikken lakwerken met pleeten randen, de en kinder stroo-hoeden, kinder mutsjes, dames-, heerap, der-kousen en sokken, opengewerkte en effen handschoenen satijnen en everlaste dames schoenen, lammen en schoenen voor heeren, echte engelsche bronzen tafelen en hangpen, kinder speelgoed, boonekamp bitter en diverse visien, alles pas ontvangen.

—Op eene nader te bepalen vendutie in de aanstaande week, zal worden verkocht, een zeer bekwame kok, naam *Hyet*, intusschen uit de hand te koop, adres land-drahterij, sub. lot. 2.

—Des ondergeteekendens landgoed Minting, bevattende heeren huis met de noodige bijgebouwen, door nabij en aangename ligging zeer geschikt om door den eigenaar permanent bewoond te worden.
F. H. HAAS.

STERFGEVALLEN.

Heden overleed alhier de gewezen majoor der *M. Sjeh Mohammad Soleiman Daud*.

Debiteuren en crediteuren worden verzocht om betaling aangifte heden binnen drie weken te doen aan de executie
SJECH ABDUL RACHMAN MESSER
IMAM ACHMAT RADJAP.

BATAVIA, 9 Junij 1837.

—We have this day received the melancholy intelligence of the death of
(Zie verder het *Bijvoegsel*)

Woensdag, 21 Junij 1837.

On commence à 7 heures précises.

Gedrukt te BATAVIA ter LANDS-DRUKKERIJ.